

BETER MET ELKE WEDSTRIJD, HELAAS IETS TE LAAT

Verslag **KLM/Pegasus 2 - WSC 2** van 28-3-2000:

1w Tim den Hartog	1 - 0	D.de la Penha
2z Wouter Beck	½ - ½	J.Haverman
3w Theo van Tubergen	½ - ½	W.van Delft
4z Rob Tijssens	1 - 0	I.Markens
5w Bert Hoetmer	1 - 0	H.Schlaafsma
6z Andre Ottenhoff	1 - 0	R.van de Berg
7w Ruud Willemsen	1 - 0	H.ten Hagen
8z Richard Gooyers	0 - 1	W.Willemsen

WSC 2 6 - 2 KLM/Pegasus 2

De foutjes die TIM DEN HARTOG zich hier nog veroorlooft worden in de 1^e klasse, waar hij twee keer is ingevallen, hard afgestraft. Na een tijdje beter gestaan te hebben stond hij twee zetten voor het einde eigenlijk al verloren, toen zwart eerst torenwinst weigerde en op de volgende zet tot overmaat van ramp een stuk inleverde!

WOUTER BECK kwam goed uit de opening, verzuimde daar echter optimaal van te profiteren en moest zelfs een paard voor 2 pionnen geven. Wit had daarna substantieel voordeel met een aanval op de koningsstelling, maar accepteerde toch maar remise, waarschijnlijk onder tijdsdruk. De partij van THEO VAN TUBERGEN was hetzelfde verhaal, hij had genoeg kansen op voordeel en zwart nam een remise aanbod aan in betere stelling.

ROB TIJSSENS kwam al snel in een slechte positie terecht toen hij een pionnenstorm op zijn koningsvleugel toeliet zonder dat daar een aanval door het centrum of op de andere vleugel tegenover stond. Vervolgens liet wit zich echter afleiden door te proberen een kwaliteit te winnen, wat alleen tot gevolg had dat Rob de tijd kreeg om zijn stukken te ontwikkelen, nadat wit ook nog zijn koningsstelling verzwakte kon zwart de aanval overnemen. Als je de vraagtekens, die ik op het partijformulier van BERT HOETMER heb gezet, optelt kom je op 3 voor wit en 6 voor zwart, waaronder twee dubbele. En daarom won Bert, die bijna de hele partij het initiatief had, de partij, al was het maar op tijd.

De partij van ANDRE OTTENHOFF kabbelde eigenlijk gezapig voort zonder dat een speler meer, maar ook niet minder, dan redelijke zetten produceerde. Tot wit op de 35^e zet, onder druk van de vlag, eerst zijn laatste stuk afruilde zodat hij in een minder pionneneindspel terecht kwam, en toen ook nog een vrijpion weggaf.

RUUD WILLEMSSEN speelde een goede partij, hij had het echter niet moeilijk omdat zwart al in de opening een stuk wegblunderde. Omdat dat wit daarna niet altijd de beste (lees: snelste) oplossing koos duurde de partij nog tot de 40^e zet, maar hij had nooit minder dan winnend voordeel.

RICHARD GOOYERS heeft een voorliefde voor scherpe varianten die zelfs voor de ziende medemens moeilijk te volgen zijn, dientengevolge verloor hij in 20 zetten.

Peter Wijnand